

to langt ind i September Maaned.

Sosanen 1898-99.

Straks efter at jeg var kommet hjem fra landet søgte jeg Valdemar Pice for at tale med ham om min lille Broder, han var som sød venligt yndt sammen og det var en stor Skæde, at jeg fik ham til at se paa Brevet, jeg færdigede at han skulde tage hende paa Noens, det gjorde han ogsaa i nogle Uger, ^{men} saa erkendte han at hun ~~skulde~~ ikke og den Plojs havde de nok af, jeg blev naturligvis meget bittet over det maaned paa Hængepæns Løgn fra Pices Side, og jeg bestemte ikke for han skulde mig at gjøre hende et Staw. Ved Antagelsen af Båen jels det nemlig ikke altid rigtig til, de Båen der havde sørlig gode Fortællere som fandt i Betragtning, hvilket var en stor Uretfærdighed, mig havde jo Væs Pice ikke det bedste for til da det naturligvis var blevet ham bejendat at jeg ^{skulde} sende til hovedparten naar han en gang blev tomt, men jeg havde nu imidlertid gjort Væns hængsord gyt og i Tiden vil vi om jeg kan set fint. Eller rigtig med Skrygn til hendes sømmerbros Desparitionsskæde.

Sosanen begyndte med en sønden Mangel paa Reputaion at det Ljfeum var en Skandale, den første Aften opførte blæstij

foran mig maatte Teatret spille. Den første 3 Sang i en Uge, 6 Sang i September og 12 Sang Ballet i den første Maaned, ja en sønden Mangel var den paa Reputaion at da Fru De Naban meldte sig syge den 4te September til en Eftersom i sygeanstaltning hende Teatret ingen forestilling gives. I blæstij havde Manfrui auctyget omis hævnen Halle som lka 2 IV, omis hævnen var sygemædet hse denne Sosan. Skuespillet begyde hem fire Agheder fem to heløften Stykker, Før Tris og "Dansen jaov" to mende Stykker "Fich" og "Faddergaarden", det var ikke meget denne Hæmbarst fik fem og bestendij jels den for at være den hørende med Teatret. I skal nu disse fire Aghedens Værd bestemmes betoo de intet for Teatret, de to heløften Stykker slott sig skøntentens vinder og kern aldrig mere fem. "Fich" var et tydelig Stykke i den behandende de tydelig militære Beslutninger i det læst handlede om en ung Officer, der af sin Fader opfordres til at drøbe sig foran han har forfald en ung. Hæns. Det andet "Faddergaarden" der var skrevet af en ung. mark Forfatter, handlede om en fattig Skrodderfamilie blæstij, her naar man blandt andet ser en Stakkelt udtoet Bændkone i Senjen, en kvindes Værd tæller dem om at blive hastes god Gode so de ikke kan betale den Hæstij, men Familien rodes af en hjemkommen Pønsand der har været borte i mange Aar og finder sin gamle Hæns i Bændkone der nu er gift med Skrodderen, af Fortælleren dikk. Sosan.

dukte sig færd, men da han stoo amsfar ad den blenlij-
 ked, sigt han gode Hjerte og han betale Skroddens Gæd
 og det ender i Tilfredshed. Stykket blev godt spillet af
 Paul Nielsen som Skrodderen og Frii Mantzius som Karselka-
 men, og Frii Bloch som den halvnorte Datter i hvide
 Klæde og hvide Strømper og iøvst Hoer, der var en
 Situation som jeg ikke glemmer det er hvar Tædem med
 alle Ulyene heder med Baret og lange til Fodet
 Frii Bloch (Datteren) kommer ind og ser langt til Fodet
 og sigt, idet hien med Pyrefingelen blev sig i Stasen,
 "Jeg kunde ogsaa godt lide lidt Fod:" Det var paa en
 Sang baade Tidligt og hamilt at se hender lang Fjæs
 og Angsten for at hien ikke skuede for meget af Foden
 i sin iøttende færdige Neg. Sam Tædemoduen
 Modern Høggulde havde fik Antanen en god Kalle som
 hien spillede godt og den bjimkommende Samand spillede
 det hjærde og stemningsfærd af etes Modren.

Repetition var mange og for en Del, heldig vaagt. Stude
 i September og i nogle af de Bøgers, i hvide, nogle Faranden
 og i Høllskatningen var ikke til det hvide, Pannen, højer,
 som tidlig var spillet af Feendoff. havde sin Høllskat
 anstædt, den anden Pan stædt, der i Emil Pautsen have
 høft en soo fortløb. Fremtiden spillede mit Mantzius
 men hans hien var for kort til at talke de glæmme,
 rigtig Republikke. Datteren Fanny var givet til Frii Bloch

og den unge farfare sig til Frii Mantzius der lige spillede meget
 godt. Den farfaren Kammerjunker og skuespiller havde til
 Sofus Petersen brædet Kalle, men syntes hien et søde lidt for
 gammel til den, som Tædemoduen, Tædemoduen glædede
 man sig om Dof Pautsen, Frii Tædemoduen fortløb
 Udvaldet, det gjorde, som Altid, myen Rykke, og det 12
 Gang i Sæsonen. Sam No 2 hien Høllskatningen
 aften frem, hien havde Sofus Petersen anstædt Foden
 Kalle som Høllskatningen Melvalio, men hien ikke maae
 sig med farfarenen. Af Otkenschlojer havde den ikke vort
 meget opført siden Sæsonen 95-96. hvar mange var Gæst og Chem-
 kinen to Trojedi der aldrig rigtig havde mindet Høllskatningen
 Befald, nu efter 20 Aar hien tankte man at en Trojedi
 som Høllskatningen hien maae vider hien Tædemoduen, den
 blev da ogsaa opført paa den stas Digtet Færdig, den 14te
 medlem d.v.s. hien fandt skam til den 43, maae vider
 makt at Tædemoduen hien færdig for selve Dagen, men
 den gik to aftenen i Trok soo Digtet blev jo mindet
 som det sig hie og hie. Det var jo meget af en Repetition
 ked at for denne dybt Trojedi at se i sin efter soo
 mange Aar hien, men hvar den vider den blev
 spillet af det hien den men for hvar den, mange
 mindede jo Høllskatningen fortløb, Høllskatningen
 jo alle de gamle den havde spillet soo udmarkat
 Trojedi. Høllskatningen, den havde for sit Færdig

fyndt, at blev censitueret som Lencindstruets harde
 faet den Dyggue at satte Trojden i Lene, han havde glæde
 af sine Anstrængelser. thi da det kom frem d 13 Naunbr
 gjædes det ingen Lykke, og Menesattenen var idemærket
 varly var Buller og Gestaltens godtarsmet. Men havde
 jo tænkt sig Høhars var skind, for luttend, efter Vælden
 Wisches Død, men nu stod den Føynenly i sit Høhars
 var Klod, han havde arlydes meget alvorly om
 denne Kampdyggue, og man med sig at han kom
 idemærket for det, han saa godt ud, og han Dyggue
 sig op til i denne meget Kelle. De aulig Kelle
 idelbilis af Atel Hadren som dlof Fryggasen, Fennodoff
 som Thad Klarko, dlof Pællen som Trallen Karker.
 Som den fibaalne Væde havde en ting Mand, de Føddene
 ganske gode Tøny, som Tinas Kampdyggue varth
 hildmann Kjæk, og nok, og saa indimellem, sig han
 riktue som den fluk Fædraarsind, thi Kernen var
 skæn et se som Thara og hendes Klyllik med Høhars
 Kise, de stod i Gravsten, de begynde med de Dø:

„Saa est du nu skindly, Høhars var
 Tharas Kise, i den Kise Thara
 Bestemte sig! Det havde mended, jeg ventet
 Nu fied med dine trall Bens Indiden!

se, de kien med en Alvar, Høhed der gub Publikum
 Hækt. Endely var Høhars som Bergthas Smed
 dyggue, kraftig, de andre mindre Kelle blev gaa
 meget flinkly spillet, man kende moeke prokue
 dekre Dyggue of, man var kuen iver gøet til
 Dyggue med Interesse og Alvar. Den almindely
 Høhars var jo et Ophævelslyen Trojden var moget
 som Publikum ikke mere kied sig om at se, den
 Teatut havde den gøde at spille Trojden i 12 Dø,
 for indersely Høh

Høhars var i denne Sarsrepresentent med Høhars Tøny og Fødder
 Fødder v Thylas de ikke var gøet siden 16 Okt 1894, kien idemærket.
 i Anledning af Pællen Schams 60 aulig Fødder, blev nu gjenget
 for at gub Reimert dyggue til at vied sig i Fødder, det
 er jo den vankely Dyggue, vankelyer kuen det jo naar man
 skal spille sommen sked dlof Pællen han jar, jo ikke liden
 om Reimert de var varly gode Venner med dlof kam
 jo nyentende menkely for Thøny, og viedet meget
 godt i Kelle han stod han idemærket sammen med
 Fødder dlof kam han idemærket for hielden hans
 Lene i Høhars. kien Høhars sig, kammen frem var
 meget god som Kelle var det meget dygt gøet
 den uly, Skuevæden Føddermanden havde faet den affgøve
 Skuevæden Høhars Kelle som Skizatiis Fødder, kien, han
 var med et Dø god, man moekue stak et Talent viedet

han fik Suedens hær Marke, Dyren var var og ad Fangerne, vakte
meget Bifald, naturligvis dog men med stor Færmeles Hof som defint
det samlede idemærket Keis og opførtes 11 Sang i Sarsen.

Di var nu snart kominet Midten af December og i den indtog
det nye Teater 150 Aars Fødselsdag den 16. December. Teateret havde
i den Anledning ved Sarsens Bøygende offentliggjort en Plan over
en række gamle Stykker det var skrevet og opførte med denne sig-
tydelig, ved Højsættelsen var Theatret som godt meget højere end
Sarsen fandt, men skænktes, blev godt modtaget; Thi Teateret
havde kun doestly hvad Planen havde en Dursigt over Reputati-
planen kan have sin Intens

Reputati for Sarsen 1878-99

Skuespil

Blanchy - Examen Mentens - Star Stockholms - Carl Kenta
En Spud i Tranden - Fru Dis - Fru - Johann - Gørliged uden
Stærker - Fiske - Adel og Valley.

Operaer

Dydeke - Dan Juan - Cavalera rustiano - Vilhelm Tell.

Ballet

Nopali

At disse 11 Sange Skuespil kom kun de 40 frem, blanchy - Ex
Kendelse, Fru Dis og Fru. Hvad Teateret altom havde lavet blev
langt for opfyldt, Bestemmelserne var at give dem store Skin-
de og med som anfart i Reputationsplanen at give nogle af de
gamle Kleskens Skilje og festen skives Strøkke sig over
8 Dage, men Resultatet blev et men yingelig. Den politiske
Kendestøtten efter festen et have spillet et Festprædication
af Faben Sarsen, efter Mandatet kom en Epilog
skrevet i Dyens Anledning af Professor C. Hansen, hvortil
Friedrik Reinf havde komponeret Musikken, og Skuespil
H. Sundoff fremtog den, som Skilje: saa man et
Tableau, hvor de vigtige Figurer for Skuespil, Opera og Bal-
let fremtræder og optræder i Skuespil saa man spalte angivet
af de 9 Akter. Naturligvis var Skilje fyldt til side og stor
af et Galakkeat Kibekken og det obligat, hvor den danske
Skuespil idelvis ikke. Naar jeg skruer et Sundoff
fremtog den Hansen Epilog hvor det gik om Fjergens den
blev sættet til Reinf Musik og Dame den, Sarsen
Carnetis Petersen og Knud. I Edvard Brendes var ikke lægg-
stet for denne Festforestilling, men skruer blandt andet
om den politiske Mandatet.

Da Fælt Klypside uenligt efter den politiske Mandatet,
ikke mindst som en Hørdelig anseter Høllens Leri og
hans fælt isadde sig Camos, gik til gamle Teaterangene
forhaensere Toppet op, og de 40 Sange tilføjet

Tilstaaende takkede huggende for Hyldesten. Sealedes blev den lille Fik Ode Blattem (en ung Delatantinde) fremkaldt hvilket naar hun blev alde, vil blev hende en intressant Nydelsesindring. Dochnmann maatte i Foraent ikke vin sig ofte. Volvend Smed - hvarimod for fik Ode Blattem gik Toppet op. Himlens Vieli er uransagelig.

Sam soyt, Fremkaldelsen var oplystj talst det eneste Festly ved Forntidinger. Forst ved de stuek af den narke Hojtelmen - en charmant Tid med Festen for den danske Skuespils Indvies. Men man i Skage vil endvi det ny Nationalteater med stuek af en dansk Dekorationer.

Denne Fjelt "Den politiske Mandtalen i en Udfkue, der intet Ferkigt havde over sig. Moerke vil efterlygend herte over Skatteparten af de Optoedende lito Forntaalen af, hvad der mangede. Fajgende Minstene optoede.

- H. Knudsen. H. Waldike. H. Dov Hansen. Fik Schmidt
- H. Berchsenius. H. Keil. H. Christensen. H. Braen
- H. Westergaard.

Den H. Christensen, H. Ed. Braen maanen er sin personlig Renghed, jeg spiller nemlig En Helling som jeg havde spillet i mang etar 1800 da Schramme Mandtalenen Naturligvis hem de mindste Pallen var i den Manden. Men man kunde seikeret at 1800 de var

bluene fremkaldt, 100 faengjet nytes Kiblikain - men 1800 de star Palens Udfkue var Braen blekth Liefude med. Of Fkueer var for gammel som "Hans stobundenen, Reemut for flegmatisk som "Fest Band" myer. For Hentzen for Hylts glordy som "Hoods" hende, Ode Blattem en ren Ulltydelighed, den enote du tiltaali Braen var Hentzen du mi spille Heman to Braen, men skun Braen, Falt mone sig g allemat over den star Hlind, du var lyind at had fremkaldt

Epitjen var hen kellekth faengjet med, den hende sig ikke over en net Velkruethed, der desuover mang lide Harkid. En toget Almindelighed - tunde vord den mest troffende Bltymelo.

Paa denne Fretta Htidis, maatte der jo faldt nogle Indes dekarationer indenfor Menanlet, de lykkelij blev Skuespiller Eke Foyenting, var Balletdeurjent Hans Beck g Rejeris Eke halleentij.

Det var ganske naturlij at Ledere af var Ballet fik denne Udmorkelse det var jo en Re for Standen ganske maerant var det at jeg var den den flet der gjorde Hans Beck kufjend Almed, in midter an Mageren 1800 var fallet Borhentis g jeg gatlouge ham naturligvis, han spjngt herte "Hj at Du er bleuet R og D." "Vi Dinger "Nai af mig." var

var hans Svær, men jeg tog et af Meyenblodene og sendte
 dem det paa Tryk. Han blev elsket af Glæde og vakte
 troop paa hvad Fod han viede stoo. Følgelig blev
 vilse kendt jeg ogsaa godt fanteo, men derom syntes
 jeg et ble Raachley havde været for kort som Rejsem
 til et for den Udmærkelse, men nu en Lykkelig som denne
 fader. Moden Sal havde paa Retsdyg og Udfærdig
 hvem jeg syntes der skulde have haft det var
 Skuespiller Axel Hodum, der altid havde vært en pligt
 til og dygtig Skuespiller og som alle med sin dygtig
 Udfærdig og Klunt i den hære blev have høst
 Redderens. En dygtig Skuespiller og Stue Tiedem
 ren, han var indstillet til den hære, men paa
 Grund af et Hæved var fortrækket til et syng i Høstalen,
 der blev rømt med Fæsten paa Skydebanen (som senere
 vil blive antaget) blev Stue Tiedem færdig og
 uklare til vor Høst ministe Styki et han ikke
 kom til Fæsten, herover blev Ministeren uret og
 smedte Trætes Indstilling i Papirkeem
 Denne Fests Afholdelse var bestemt til 1ste Februar og udgik
 for Ministeriet og var saaledes

Ministeriet for Klubs og Undervisningsvæsenet.
 udlodte sig
 H. Hansen Ch. Christensen

lykkelig Nærheden til et Festmaal, som vi i Anled
 ning af det Kongelig Theaters 150 aarige Jubilæum afholdt
 paa den kongelig Skydebane.

Svær ludes offentlig i Theater Børsen

Staatensparten af Penonalt modtog selvfølgelig Ministeriets Indlydelse
 nogle enkelte af Sjældene udblev for et fremkaldt en Deman
 stration mod den Gamletrale Professor i Høstens Løselte, men
 da det ikke var Trætes der indledt men Ministeriet, var det
 ikke rigtig at blive best for en sådan Høstefest.
 De Udblevne var Borden t. g. d. Paulsen Færdig Fleming
 og Tøst. og Ida Nielsen, Peter Færdig, Mønstre og
 Mortahl Børsen.

Trætet var lykkeligt den 1ste Februar. Fæsten sat
 til 10 7/8, med den Tid udlodte den ene skuffig paa færdig
 Skydebanen efter den anden og efterhånden samlede i de
 vigtigste Hæder, Vid, Sand, og senere Kunst, i et af Værelserne
 og har et Kulturmineri Styki, Jan Danneberg, Sørensen, Peter Hansen
 sig der blev Penonalt færdig for Ministeriet. Det 9 tiden var
 alle samlede og Indlydelse havde ikke alle strakt sig til
 Skuespil, Opera og Ballet, men Høstemaal, alle Torludsmand
 gamle og ny Kunst, samt Færdig, Høstemaal og
 Kunst hær, diktation var ogsaa indludd, jo det blev
 der diktet eller indludd havde haft Børing med Trætet

var indlevdt. Vi tænkte af Kileuholmens marscheude vi op i
 Fortalen der var smukt decoreret, man saa paa Salens Døje en
 Afledning af Theateryggningen fra 1748, den mest en Række Portrætter med
 Læse forestillende kongst henfærdte Kunstner, da vi havde
 toget Neds om det rigt smukke Bord ved Kiltummenale Styke
 mellemmen, han taet for Højen og Højenfamilien, men
 dede om den store Entene Højenhavet havde for at senke
 Kunst og med Akkordation blev det udtyet at sende et
 Hyldest Telegram til Højenhavet. Nu gik vi igang med Menu
 en der var trykket meget smukt. Paa Bordet saa man den
 Trøstik, den gamle Marke, der paa Bordet var gæmret med to
 Guldene Fakler, enes Markene var Højenhavet anbragt
 saa anden Side var en smukt Portrætter med Sælden af Kildens Højen
 den 3de Side saas det danske Vaalen som om det Englø smukt
 Rede med Guldene, derinden stod trykt.

Det Fester

11 Februar 1899

i Anledning af
 Det Kongelige Theater
 150. Aars Jubilæum

4 og 5 Side var selve Menukortet trykt i Møtten var fire Billeder
 af Theateryggningen fra Aarene 1748-1774-1838-1898.

Selve Menuen bestod af

3l Madeira

Chât Marguin
 de Thème

Duc de Montebello
 Cremant sec

Amentillado

Suppe à la royale
 Fisk, Sauce, garniture

Oxensalat
 Trøffelsauce

Lemysse, Røjet Lax

Ananas

Hylling, Bønjat

Tobamke

Dessert.

Paa 6te Side var Menukortet programmet. Paa 7de Side et Billed forestillende
 Højenhavet med Højen Havningen, Højenhavet samt en
 Del af 1ste Højenhavet. Stende og sidste Side et Billed af det nye Theater
 Foyer.

Kalenderen blev Højenhavet sænket staaende efter Minister
 Tale.

Efter Suppen blev Kantalen afsunget

Wentate
 med
 Det Hyl Theaters Jubilæumsfest

Skjæbeneren den 1 Februar 1899.

Orator
 Mel: Klang mine flicke.

Mindes Gudinde! Dit Raarke Du trænge,
 Kyttende vi følge dit manende Raad!
~~At~~ dine mægtige, straalende Vinger
 Druer dem, der flykkes sig tot i din Haad!
 Hæddt er dit Lærte, deri Alraa og her,
 Andagt du nokke, mens iblandt os frem du triner,
 Ersten du taler i skjæmtende Død
 Eller i tunge Alexandiner.

Hjærtbaant følge omkring, Dig jo skiden,
 Himmens og Hædernes helligt Orator,
 Staaladnd stender fra kærne Tider, —
 Sigt dees Ny over hændene før.
 Hinderne Rast, ak, hvor kaldet den mildt,
 Stille og indeligt som Moderslystets Stemme,
 Lær, selv naar hirskebyen rasen villet,

Sønnerne og altid kærelemme.

Recitation
 (H. Fangerberg)

Her anfår jeg keen en Del af Recitationen

En Mand med vide Syn, stædt Lær
 sigte det lille Køn, der blev en Digt,
 et Ansted, et Tempel for den Hæd
 vi alle elcke og med Vaarme dyrke.
 Helvanden kændes det er sønder siden
 Nær i Hæd lide, stædt og stædt
 for sigke Lær, med Lekt-Exercitium,
 det er en Hæd, og saget Hæd
 for Fyrtæne i Hædernes skæmme Riser.
 O, ham, hær Døcker vi med Ore talke,
 ham, som stæd ene mod den dæmme Hol,
 ham skjæder vi, naar han til Fest os samles
 at mindes fæit med Fæit, Pakt og Gode.

Solo.

(H. Hæd.)

Mel: Nær venker sig Vaarme svangrene kuff.

Et Tempel sig rejste, Kunsten til by,
 Ej nyd det med Spiu og med Tinde med Sky,
 Men Danmark sig fik sit Skuespilhus,
 Sam aadig skal lojjes i Tris

Det danske Sprag
 Paa hele i Bog
 Dig, får sin Stander
 i De y Vaande.

Fra Templet som nyfødt ud det sigsvang
 Ter. fogs for Luce, som eldes deto Klæg.

"Hil trode sig den fernt, det tænke som ledshi
 Den byklede Franked sig haden sam fest!"
 Hil uben hans Dranning, skjændt udenlandsk,
 Kun fælt med fæltet som Dansk!"

Ja - hil de to
 Sam bygede Bro
 fra fæltas Klæg
 Til byre Dage!

Men fummert blandt alle, Halley, dit Navn
 Skal byre højt som flammende Bavn!

Saa Resiteret alle Fanyenlyg og saa sang Charret
 til Slut følgende

Char
 Mel: Klæg min fliche.

Fortidens Minder! Bestraas von Dji!
 Lyst i tides Skygge gær timentens Haab.
 Har os fra Hælet sig raadviset at snige,
 Skank til Dagens Allys Begyngens Daab!
 End stander Hælet, Din Lene med Magt,
 End by, dens skide to de helligs Denaler,
 End bin med dem får dybt os i Pakt -
 Lene det samle i Hæter!

Ellis Reumet.

De var naturligvis skrevet mange Sange til denne
 Fest desuene har det ikke vout mig mæltig at for dem
 alle trods ivrig efterforskning, men Sanger de blev sængt
 med Desserten har jeg bevaret, den lod saadan.

Mel. "Grunden De, det var i Hagens Klav"

Thalia er en saau gammel Dame
 hun lomp har levet flue Tusind Aar.
 Men dog hun går bestandig ny Reklame
 trods sine Rykker og sit hvide Haar.

Får nyli' dukked' op i hendes Tanker
 en lys Idé - at gøre Postekunst,
 i saa kom der Fart i hendes Husrelanker,
 til Mellemene ileds hæn ind :

Nu skal du hæv till Søster Mene
 - af Hastværk fik hæn nopper Indet frem-
 jeg med mig selv et Kammet paa det Rene,
 at vi skal i mit "Dukkeheim".
 Halvandet Hundred Aar er det ja siden,
 at vi paa Hanyens Nytaar faldet til Ro.
 i Lad os nu derfor følge lidt med Tiden
 og byde ind til Tidsen bygge to :

Se ikke svært: For Naden nok skal bygge,
 Et "Samfundsoffer" nu du bringe maa
 og hørke "man skal ingenting fornuoye"
 Du siger "Ja" det vil jeg woode paa.
 Det denne hyljkes vil Taek sig vent,
 vi giv en Fest som alldig springer for.
 i Ad "Guldmarsten" skal jeg lad dig hente.
 Hvad Tid skal "Carmen" halde for din Dør :

Se "Liden Kirsten" kender til de Dole,
 og af Idéen er hæn altid fuld;

jeg har nu taet med hende om det Hele,
 du med jo nok, hæn er saa "tro sam Tied".
 Hæn tog sig paa at ordne hele Klatten,
 - hæn giv "en Gøyming" og lidt Vildt
 i maerke hæn ogsaa "stejer" Aleskatten,
 saa med jeg da, at ingen Ting gaar spisset :

Saa er der Vinen du. - Hår trav du ikke,
 vi kan senere bave, et Glas Vand.
 Maerke lidt "Elokovs" eller "Suedrikke"
 i sidste Øjeblik" vi lave kan.
 Saa bær vi fast "den Koro-e Familie"
 og saa fauden en anelig Flok.
 i vi maa dog vise os en Smule villie
 og hær du "mellom Brøds" gaar det nok. :

Nop Kunds Mellemene rigtig tale,
 af Harne blev hæn baade bly og rød.
 "Skal du fumelles giv "en Skandale".
 jeg trav min sandten, du erganske blød.
 Hvad bilder du dig ind, din "Dragedrikke".
 Din "Emhedsiv" skaffer mig Ballen,
 i For frygter smert Theatrum maa lække
 paa Hund og din "panette Amblitan". :

Men "Inad kan tomme", det skal jeg dig love,
 du "stundesløse", Fyge i Posten,
 som kunde leve i en højre Sphære
 i "Drøm og Døds", du lille, arme "Kød".
 Hvad der saa skete, vil man aldrig glemme
 - Der lød et Hyl... et Skrig... saa blev der tyyst,
 i og Helvæmme sad "alene hjemme",
 "et Offer for en grim og blodig Døds."

Saa gav Thalia Disk - Sam en "Luffid",
 hun svoved ruinat til hæn en Hofast Den.
 og bad dem hjælpe nu i denne "Kvide".
 Det knob jo svært med "Fodkræftningen".
 "Hos "Valeindsmid" hæn hentet "Kvinden Vaalen",
 med Hjælp af dem hæn rejst i den "Lænde".
 i: Og da saa Aftenen kom for hendes "Haalen",
 hæn færdig sum med "Hæns" "Kongesam".

Denne Song der atudeude til mange at de Stykke der by Teater i Tidens
 Løb havde spillet ven vittnok skrevet af Skuespillerinden fik Anna
 Petersen og jorden ngenen bykke, den satte Stemningen op, thi
 af de mang Tale der blev holdt var Professor P. Hansen Tale
 for Teater af den Berhoffhed, der bygte de faramede Gøstus
 Stemning nogle Træder med, Professoren udtalte antrent fæjende
 Fænt antalle han Teater suændre Tid og Teaterledenes fankeligt

Viekaar. Efter en Paase sojer han at han nu vider gav en Skedel,
 lere af privat "Herakle", han sojer antrent fæjende.

De her teaterledende "Kæner", med hvem jeg har haft den for-
 nøjelse at sidde i Teaterkommissionen med, vil sikkert erin-
 de, at jeg tidt frembragde, at det for Teaterets gunstige
 Udvikling var nødvendigt at Lødsen ikke blev al for
 gammel i "Kirk". Alse end 5 Aar kunde nøjse nogen styre
 den Institution som det by Teater. I disse 5 Aar blev der
 sikkert opsamlet saamegen berettiget eller uberettiget Uvillie
 at der derof ikke kunde komme noget godt. Den Uvillie kunde
 komme fra mang "Kante" ogsaa fra ny Retninger i Tiden, som
 ment og kaldede til at komme frem og tage Lødsen
 og som ogsaa havde Ret dertil. For mit eget Vedkommende
 vil jeg derfor i Overensstemmelse med dine mine Anskuelser
 erklære, at jeg om kort Tid vil anmode Kulturredningen
 om Tilføelse til at trækte mig tilly for min Plads som
 Kammeret har Chefen med det by Teater.

Professoren tilføjer at denne Skedelse ikke var gjort for at nok,
 Re Sensation, men for at det, han vider sige, skide faa saa
 meget mere Døft, naar det vider, at han ikke havde personlig
 Interesse deri. Han udtalte mig i sin Tale, at Program for
 for Teater fremtidig Lødsen i Overensstemmelse med Teater
 Kommissionens Forslag om en Dyr og Paarsene.
 Talen hilste med Bifald, men den sty alligevel med som en
 Bombe i Blæst os. Det færbem de flerte af os meget mal

blen genoptaget som Henrik Thomsen's Færd fra Havet, der blev en
interessant Forestilling med fire Hænder, fastenlige Udførelse af
Clidas store og vanskelige Rolle. De Fødder havde som Edin Delius
faaet den brytende Kunstneren Lynstænds Rolle, der spillede som godt,
men som før med det blev han dog ingen Akrobatik for Teatret.

Fire Anna Bloch spillede den ungdommelige Datter ganske udmærket
og Fangeren som den fremmede Mand fik de dommeriske godt
frem. Ved den sidste Udførelse af Stykket blev Hr. Feindorff der
spilte Doctor Vampel og Fire Hænder i deres store Scene i 2den Akt
fastgjorde sig en højst ubehagelig Skade, der opstod ved Sænen en sønder
Løse fra Væmmelærens, det var det første Gang i Hænderne de kæmpede
med de varme Vand, der frembragte denne uheldige Hændelse, det var
med Ulykke og hele den Trængsel der fik dem til at spille Sænen
færdig, da jeg kom op paa Scenen efter Akten var de begge to allerede
forvundet og nervøse, ja Feindorff faaet sig selv i Krampespred
saadan havde det toget paa ham. I Mellemtiden blev der holdt op
for Dampene paa Platen og Forestillingen blev spillet til Ende uden
Forestyrrelse. Deraf kom det nye stykke "Gentlemen" frem med Hænderne og
Fire Hænder som Hændermediciner, her saandede man opdage Schramms hvide
hvide og Fire Hænder udmærket, transcedy Madam Smit, ny var ogsaa Hr. Feindorff
som Feindorffs Skamper, den færdige ja aldrig noget og fremgik med
mygen Smag, uden det alfar stakket jødiske Dialekt, Schramms
Vær smukt og rørende, Axel Maden var som sødvanlig klist og var
sød og elskværdig som altid i denne Rolle og Ole Paulsen som Højtrenten
fik jo Publikum til at jubbe og Bejlytning, det gamle Stykke

havde ~~kom~~ sin gamle Tilbrækningskraft og jik 11 Sang i Søsene
"Efter mange Aars Hvide genoptoges Henrik Thomsen udmærkede
Komedie "De Uluges Fortælling" den Fangeren havde faaet Wilhelm
Wischer Rolle, Lykkejageren Saffar Steensgaard og kam fastløf-
fende godt fra den store vanskelige Udførelse og Hænderne som
den gamle Glædebank Daniel Høj som han spillede udmærket
Den færdige Bøstykke Aslakson spillede og Feindorff men
med al Respekt for hans fastfærdige Spiel, saandede man Peter
Skramms klassiske Udførelse af denne Rolle. Den gamle nye
Bandeplættene Anders Hænderled spillede ikke uden Held og
Pau Nielsen der rigtig fik det smukke frem i hans Karakter
En ung Mand Hr. Posten havde sin Delvis som Doctor
Tjeldhae men var absolut uheldig. Fire Hænder havde
her faaet en Rolle som Vorts hvidholdenken Madam Rind
halm den spillede hien med drastisk Lufisance.
Hos Plættene og Søsene udførelse af alle gemmet Stykke "Høstgildet"
jeg tror det var Digtene ^{Thorsen} ~~Hænderne~~ der havde skrevet det, det var
myet naivist, men der var mange kunne Lange der, det blev spillet
mæssigt. Her færdig der blev danset som Hans Beck havde
campaneret og det moa atter her gæntes af det var udmærket
og det sødly en Ringdans var af nyen Veikning, i det Hænderne
H. Plættene og Hænderne den en Ring var at jom hinanden
Hænderne, alle Dameene satte sig op paa Hænderne sammen
hælte Hænder, nu paa Hænderne sidelans rundt med Dameene
det tog sig myet mæssigt tid og Hænderne myet Bisart.

Disse Densse fandtes mig en Rættelse at udføre, jeg blev da ogsaa
 men end faldet da Rættelsen kom og mit Staan ikke
 fantes paa den, jeg gik derfor straks ind til Hans Beck og spurgte
 om af hvad Grund jeg ikke skulde med, til med da to af mine
 Kammerater i 2. Februar var paa Lysten. Han gav mig det
 Svar at han turde ikke tage flere med der var i Færd, han
 havde høft Besvær nok med de to andre. Herpå svarede jeg,
 at naar han havde i den Tank at 2 andre Feiler var kommet med, kunde
 han have sagt for at den 3die ikke blev tilstede og jeg betragtede det
 som en Tilværelse ikke at nu kommet med - in da jeg maatte da
 ikke tro, at han ikke vilde have mig med, sa de Ballerintuer, tummed
 havde han mig et Brev for mig, da de unge Kærlige der ventet
 med havde skrevet med at Lou Hansen: "Gode, Du vilde alt
 saa selv at du daarlige kan undersøge mig, saa gaa jeg til Frøben
 til heilmann (han satte Stykket i scenen) og forlangt at komme med
 og saa lyste jeg den egne Udtalelse til mig, at du daarlige kan
 undersøge mig. Det havde Hans Beck ikke noget imod da han selv
 selv blev for at paatal denne Sag. De sagte om heilmann, og var
 saa heldig at træffe ham paa Kjøbenhavnstret, jeg fortalte ham
 Sagen for ham, men han gjorde mig et Kvalm, men det gjorde
 jeg ogsaa saa til Slut fik jeg min Krig igjennem.

Det gjorde mig at jeg selv skulde være tilstede til at tale mig
 til Rette i denne Sag, thi havde Hans Beck straks sat Trængsel paa
 og forlangt saa og saa mange skat jeg blev, havde det gaaet i Danden
 straks! Det var atter Fløjnikken hos Skuespilleren der kom frem

med denne Lighed, men næste Dag blev jeg tilstede til Rette og kom
 altsaa med i Høstspillet.

Spørgsmålet om Talsmænd var strakt fremkomende i denne Sagen
 Talsmændsmissionen der var ved at træde i Kraft for at
 svare og værløse frem og tilbage, men intet Resultat blev der
 Borte tænkte Kjøbenhavnskommunen de ramte Boder
 Bygning i Tandskjoldsgade, Kjøbenhavn den Schellinggade Sags
 ved Holmen Hende, som han eller Kjøbenhavnskommunen, her var
 en ypperlig Grund hvorpå de Kjøbenhavnskommunen den lang åndelige
 Talsmænd, men selv dette idelle Resultat af Kjøbenhavnskommunen ikke
 imod og det blev medrykket sammen.

Det blev en Befruktning Sagen for Opværet idet disse Resultat ikke
 alle dokumenterede sig som en partiløst Sagen men tillige som en ypperlig
 Skuespiller det var faldt Sagen i de 29 Aar jeg havde været ved Talsmænd
 at Opværet senere havde faaet virkelig Skikkelse ud af deus Koller.
 Den 13 October gik Caenen faldt Sagen med Resultat som den fore.

Det var en Kunstnydelighed af faldt Sagen at se, hvis man i denne
 Halle, der gik Anledning til saa mange forskellige Stemninger.
 i faldt Akth den glode trængsel, Kjøbenhavnskommunen med sit ledende
 Sagen for at modtog Caenen Fintelen, men som de tillige løse
 hendes Bønder og lodde hende flygte, og hans Scene med Michael
 spillede og sang han smukt og naturligt, Kjøbenhavnskommunen han
 syngende Kjøbenhavnskommunen for Kongen og syngende sin Høstspillet til Caenen
 og saa hans Kjøbenhavnskommunen mellem Fintelen og Pletten da han havde Kjøbenhavnskommunen
 og 3die Akth hans Opværet med Caenen, men i sidste Akth maatte han

lygt. Hønglemmer aaldig hans af Sang, Grammens forjættede Ansigth
 selskabent og sjæket i sin Klæde Kammer han end og beder Caemmen
 for sidste Sang fægg med ham, den Sang der blev udførelles mellem
 disse to Hønglemmer, havde sig til det sublime, store Kunst
 er aaldig set, og vil aaldig bliu set i Operaen paa det byt Teater
 man havde den dybeste Medfølelse med ham, og man faldede lige
 frem foran med et saadant mesterligt Spiel. Teateret havde i Telt
 Hønglemmer en kostbar Fiance som ikke ofte nok kendte fremværende
 for Publikum. Sam Caemmen delte sig en ung Sangerinde Frø
 Beck, hendes Sangesystem var ikke stor, men hun var meget
 dramatisk, og lidet, meget til den Lykke Caemmen gjorde, den gik
 nemlig 18 Sang og de 16 Sang for sig Lygte. - Mozarts datter, Opera "Dan
 Juan", der havde hvidt siden 1889 blev genopført i ny Indtænkning,
 Camillein Petersen, havde faaet den værdifulde Opera at synge titel
 rollen, sangtj. kendte han jo nok meget Postit, men i dramatisk
 Hensende frygtede man for at det ikke vilde lykkes, thi med
 Algot hængt i Trængsel, hvis Dan Juan var Inkarnationen af
 midfølelse Elegance, smidig Belevenhed, var Forholdningerne til
 Camillein Petersen ikke store, men han kom dog nogenlunde godt fra
 dette Værditj. og spillede ganske godt Kammer. Sam hans
 forlovede Sjøner Separella havde Valentinke ^{af} Schramm
 men hvor var han dog tøs og kjædet, han var fuldstændig blottet for
 Lære, med Vedmod maatte man tænke paa Nicol Schramm og med
 Digtet "Carl Bernhardt", udlæste i: "Ah hvor forandret!" Sam den
 Detario sang Nordal Brünin meget smukt. Fru Johanne Brünin

(Frederik Brünin Han) fik en stor Succes som Donna Anna. D. aaldig,
 Baller Kammanden, Masetta, Terina, og Donna Elvira var i gode
 Hænder hos Max Müller, Key, Kisten, og Dameen Ida Møller, Kjens Niel
 sen. Freemærkelser var bejaget af Heilmann, den har nu mere
 stanset navnlig Dan Juan's Postitens rindende forjættede i en ny
 flot Decoration. Kjøb, aaldig var ogsaa meget godt aaldig
 naar blot de var Hønglemmer, ikke have lovet Lære en saa vordende
 Kert, den var læret plastisk, men hvilke paa alle fire Ben
 og fik derud en Stilling, som om den skulde forrette et moderne
 digt ting, nej maag jeg saa lode anden gamle Kert den var smukt
 paa hængt og leinet paa Tro og saa uordkæret, den saa meget
 naturligt id. Operaen gjorde meget Lykke, og det forjættede den
 ogsaa for den flinke Udførelse den fik. Den gik 11 Sang for godt
 Kert. Operaen paa Sicilien, der ikke var opført i flere Aar gav alt
 Hønglemmer Lykke til sine sine eminent dramatiske Camer, hans
 Terina stod færdig paa Hønglemmer med ham den Aar. Sam Senta
 var fik Baserne ham næsten forbyrdet, derfor blev den Lære de
 havde sammen spillet mere en Hønglemmer og Fønglemmer de gjorde
 stændig Lykke. Med Digtet og Færd var Teateret kjendte Kert, den
 gik utvækket Kert 12 Sang, det var ogsaa Hønglemmer Skul den sam Færd
 sang og spillede smukt Kammer. De andre Ballerovende var de end
 ikke saa heldig, vel sang Fru Johanne Brünin, Mozarts Parti smukt
 og med meget Kert, men hendes Skikkelse var ikke den forjættede Kert
 Færd, ligevel som Kert hængt Skikkelse, de havde meget
 gamle Schramms selskabte og Algot hængt analyse Elegance, han

var nærmest et bydrømmely at se, hvis pro. Operanykeden var kun
 to: "Kæd of de Skytte og Dyvke of Bartaad." Kæd var kun i 1 Akt kun
 havde Concentrationen Fik Højets Peteren sin skandinaviske Delekt, der
 var kun den ene Rolle i Operaen, Handlingen dybed sig om Kæd der
 venten sin elskede Leander der hun Aften hem skammende over
 Hævet til, men nu drin op pro Stranden som sig, og Kæd i Fortværel
 se styrt sig i Hævet. Tid at udrykke denne Rolle var den første Bøten
 gelde et stort dramatisk Talent, eller måske dette Stilletoermer
 "Emne langt og kjædet, indledningen var Fik Peteren ganske blottet
 for dramatisk Emne, so Operaen blev nærmest en Fiasco.
 Med Dyvke var Teater ikke heldig, man skuede tro at et Emne der
 behøvede to see dramatiske Revenen som Christen II og Dyvke, maatte
 give Kampen den Lyk, der til en spændende og indlevet Handling, men
 den fædet lang og kjædet ind, og so Seinen som den 200 sig,
 Pius Christen Kæde ikke illudus byroliet som Regens Skilens
 Dyvke der var to sammen Trojen, det er et oplysende Element
 var alle Hævet der som Tæber Oke, havde en meget lilla Rolle
 men som med stor Frejdighed sang sine Romanen, som Klein
 Ken var Frederik Bræn, der fædet i Fortværel Kamp med sig
 selv for at modsto Dyvkes Indvirkning i sanglig Hævet
 meget god, men hans dramatiske Formidlingen og gennemme
 Kæde og Jæber fædet en del hatter pro Fædet
 Mober Silrit der er so progtig skædet i Hævet var tegnet
 meget vort og svarede kun lidt til det Bæret, man gik sig om
 denne Høj Dame. Hævet der var indprogt byrils havde

mange smukke Enkeltheder men var ikke progt og stor Op-
 finsambred. Bladene var so kulturelt anseende nærende, men Kæd
 tilken skrev at det var en Fremgang at se, nemlig den lilla Fædet
 indat, her var det Kædet der var Bæret, thi hans Fædet
 behandling var som det det ansig her hem indmødet, det gav
 man Medværende Ansigning pro den rette Uj.

Og nu den 3de Hævet "Balletten" til den Kædet den store
 Interesse sig til Senoptagen og Kædet. Ballettningen var
 til dels den gamle, men Hævet og Decorationer var nye, vi
 ventede os meget af denne Repræsentation, derovre opnaede jeg ikke at
 være med til den første Forestilling idet jeg pro den næstsidste
 Mær, pro Scenen var so indledig at jeg pro Fædet so jeg
 havde Forestættelsen, hvormed jeg proder mig en Forestilling
 af højste Fædet Dædet, der handlede mig til Fædet i 6 Uger.
 Balletten gik 15 Dage hvormed jeg kun havde de sidste 6 Dage
 pro Antallet af Opførelser skædet man tro det var blevet en Læve
 men der var ikke den Fædet i Hævet, som med Balletten Hædet,
 Valkyrien, et Fædet, og Hævet, fædet i 3de Akt, hvor den
 kreative Forestættelse byrils tosee Publikum op og et byrils
 Fædet skædet ham og gennemvædet Hævet. Mange var af den Mening
 at kun Fædet Fædet havde spillet Fædet indat den hem sig
 sig bedre, kun var mig en Dage blevet Kædet Fædet, men
 de Mær jeg anseede pro Fædet og hvor jeg so Fædet Hædet
 spille gav mig den Mening at det ikke talte til Fædet for Fædet
 Domme Kraft; thi smukke og indledig, særlig i 3de Akt.

kende enjen spille bedre end Fru Anno Karbae. Senen har keen atten
 er forvandet for Karfui til Fiskefuglen og har faaet sin flakkede
 Genaro igjen og af Lindbergske falden i Troos og er naar ved en
 Afm. yd og saa Genaro lojger Helgenlillested med hendes Hjerte
 og har ved dets Kraft alle Kammer til sig selv og af jorden
 de Verknin. jo, Toerene stod mig i fjens ved den skonne
 mimiske Fremstilling og saa hendes maerke Skikkelser, hvor om
 hien ikke dylig ud, hien var som skolet til denne Ralle
 men alle saadte jo mig for Fru Seidlersanden, men uden
 Forklaring af hendes Talent saa er det min Mening at keen
 ikke kende spille Terarino. Da jeg efter fire Ugers Forleil var saa
 rask at jeg kunne gaa ud var min faeste Gang over at se Kapeli for Tærken
 pladsen, det var faeste Gang jeg skuede oplyse det og staar var min Forvæn-
 ning, det var ganske riid i Rykmentet forbi at hui sig for Tærken
 pladsen saalange man stod opjerneret for Plakaten, men jeg kendte
 ikke madetoo Fustelen og satte mig op i Porteret. Loppet jekt og
 for 1ste Akt, det brugde vitalimke Fokhelin som Baueenemmer saa
 gypuligt her fumlingt, gled fæli mine fjns i et stik Hask, alle de
 Rallehavende, "Limanadhandelen", Macaranihandelen fik man slet ikke
 for pro, og de mange Enkeltheder de skal karakterise Fokhelin,
 og som gamle Mester havde arangeret saa naturlige drukkede i
 Camporini og disse de for en stor Del bestod af Karfuanals frugt
 ikke med Handlingen men jekt omkring og privaticende, hvilket
 sukkede mit indtyk, jeg traar mosten at de var for mange pro
 Senen. Lyleas Lishanoc-handelens Bogstellers Scene gled ogsaa ud

af Høyer pro den rette Fortælling for Nevanals Side, nu hans
 Senen med Toderenene, denne Fjns som i gamle Høyerensde Hænder
 og senen i Ch. hævning hende fastroffelj Fremstillede varjinst til
 Balletdamen Gejg Berthelien, hvis Navn endnu intet bestod inden
 for Balletten, det var i alle højde Troos et Skjæde af Balletmæ-
 ren at betio denne fastroffelj Ralle til ham, hans stottpes Ansig-
 var førstestændig blattet mianisk Udtryk, og netop denne Ralle
 foran at fremstillede Lijefem skal ham et Summanisj for
 at talke den stis de ampater alle Højester for de højst til de
 drubende Toner. Jeg havde gjæt alt for at komme til at spille den
 de Ralle, jeg fælte med mig selv at jeg kendte for old nytj, Gell
 pro den, men Hans Beck heroalet sig pro, at han ikke kendte
 endnu mig som Solodanser, men Uheldet vilde jo at han
 pro Læund og min Sj, som alljens maatte endnu mig
 og tog Tælleke med de ganske ting Skenniker, det skueder han
 hden gjæt Straks soe hende denne fastroffelj Fjns foast en,
 jeg thi nok sig, en mere tilfredstillende Udførelse. Fænt Akt
 var maerkest en Skuffelse for mig. 2. Akt i den bloe Fætte, uikede
 smukt, men var de for mange Skenniker pro Senen i 1ste Akt, og det
 alt mig der var for pro i 2de Akt, thi naar Karfuiens senlides
 an de Rallehavende var Sideen og Boggrunden Tamme, man kendte
 godt hane høft en Gang soe mange Karfui pro Senen, og soe sprad
 dem saesen at hui Senemummet blev fyllet. Enjens smukt
 de var, at de Haumender pro en stor Hørlingekke, pro tiljys
 med Terarino, at denne Lijens blev høft tiljys og ventable

Vandsping, ligesom Posten i Musikhallen tillyg. Mindeket set, jeg 2. Aft. smukt Hans Beck havde et smukt Udtryk for sin Sag, men sin talende Bred og Valdemar Niels 100 proff. ind som Haemander.

Inde i Aft. med det stemningsfulde Pilsgrimsstyg 100 jo. meget smukt ind men en proff. ogende Scene naar Genese kommer ind, Falck etke ind side of ham, hvoraa Genese falder i Kæder, Falck faar ind of tenen og Gensæmme der bliver stenet ind of tenen og Genese syntes mig haardt maeret, men of Pietet med Baumanns ind man jo nodig stryg noget i hans Ballette. Hvad du var en Fryd at se pro. var den dybt komponerede Mad de six, den proff. ogende Terantel der blev danset med der, og Fant.

Her der navnlig en eng. Mand Jonaas Hansen meget flink og 100 ind til at have gode Betingelser for at komme frem og saa Uklendaff der var begyndt at komme i Ry, havde i Paalidsix en Solo naar der var et Bravouretrin, som han gjorde gaet men det var 100 det hele, Resten kunde man takke sig indom omelig Her for og 100 en ind Lighed med Hans Beck.

Det var mit Indtryk at Napoli, hvad 100 de ind Bladen.

Caros Brøder skrev i Politiken, efter at have kritiseret Skuepladsen, Fich.

Bejefter kom 100 Napoli under Tittel af Baumanns to Falck.

Det er 100 en nydelig Ballet - Ligt for religiøs (men ind han jo Mangoe pro religiøse Balletter) og lidt for affyret af Mandfælt. Væsen fandt dog Baumanns i det Ballet Italien hvoraa han ender selv med en Kæmpe som Mastrand. Bryose og yndelige Saltain eskete i Napoli der for Resten er halv Pentameter og halv Ballet.

Balletbetragtninger er kjend. "H. Beck" danser den eng. Firk 100 ind munde og sterke Springmaner - han er en danser, som Europa 100 munde os. I Romantik naar han dog ikke den talende Færdigheder "H. Vald" Niels der ind staltet og en melankolisk Haemander. Fri Harla ser ind som den autentiske Italiener ind og danser med Grotis og der Færdigt danser "H. Beck" tydelig Skole, to eng. Mand sprang færdigt i Aft. Men alle ind Trængsel de gamle Balletter til en Færdigt, stans Nødt, Kæmpe Hæmmer, faar Mandfælt og flere Dæmmer.

100 antalen han skrevet pro Færdigt og pro Scene i det Aft og slutter

I midlertid man ser Napoli med stas Færdigt og "H. Beck" en ypperlig Balletmester.

Dagbeholdt Dannelig skrev.

Stante Delen var helliget Genopbyggen af Baumanns Ballet "Napoli" efter Sjæne en of de sidste af Mastrand Balletter der ind var den mindste Skole munde, at reantere. Mindeket ind er maerke endog kein "Thyngskuden" tillyg. "H. Beck" har ind sig stas Færdigt og Baumanns Færdigt. Det farlyer pro Teater at hans Discipul skal 100 mantere ind, at han Hæmmer ind Gode gæi sit gænde for ham og der Kunst. Hvad ind alle kan se ind det har han nokke reind om sig. I Uklendaff har han jo 100 færdigt den ene of de gamle Balletter efter den anden til nye sceniske Sjæ. Det var saakke ind yndammet i Aft. at bygge Maerke til, hvor lang det 100 ind Færdigt og pro Scene blev, færdigt. De gamle Aft. of Napoli er temmelig langtrukne, anden Aft.

i den blede Gatte utrolig nær. Hr Beck har ikke til sin Raadjes
Baummeier gamle skinken og Hamiker. Til dramatisk Aktion
er han Puccini mindre skikkel, men demme kunde, giw sig selv
ken og sin alle med sig. Harde Hr Beck det selv pro. Faemmelt
sen at Skjet halvrig syntes tabt. Var det ham, der jar sig
nalet til, at alle Kropp skulde satte ind, so Farantellen i
siedt etket begyndt. Der var et Par unge Mand, der begyde far
med en beendingsværdig Fld og Applaud - sordig Hr Uldenstjaff
fastgenn et nover, og straks efter satte Hr Beck selv ind i
Dansen under Kæret Fild. Den mækte Fri Harbae var Ter
sine, Fri Guldmanden tog keen Del i selve Dancen. Men
fejmejt er det synd at nover stæne. Menneimen var lig
godende hele hincin over. Inden Akt har far Ruten altid
mændt Aftenen far "Nepae". I saa Kæmende har Hr Beck
opaa harvet Baummeiers Traditionen.

Brandes var, som sovanlig pro Skakken og or Mandfolk og naar
han skinn at Thestemene skulle var Kæmme faste sig ham ikke
man kan j. ikke farande de nationer Fæhderige fra 1848 som
Italiener var pro den Tid, og hui kon sigter til Herfræmmer Martine
er det vel ikke bare skinn at er dem færdstændig afkædet.

Den anden Anmelde skinn blandt andet, at Hr Beck, Raadjes
aun skinken og Hamiker, men det faldt tillig pro Han Beck
selv, thi hui han havde annerst mig som Sadesangem,
kvæltet han efter at have set min gamle heldig, Hoffærlig og
Diefær i Herrewatand sae han sig nok at den ouden Anmelde

med et Par have vmtact Sadesangem.

Denne Ballet var det egenlig Hæderig i denne Sæson, jeg vid ikke
sig at Skjet var tabt, men Successen var ikke saa straalende som
de tidlige ri hovee høft. Nij, "Coppelia" var aller Trokylstart
det jkt Hr Lange, den 12 November far 50 F. Fjænt pro Danmark
var opaa pro Reputaent, den havde Interesse ved at to unge kam
fænt, nemlig Halger Halm som den spændste Fæker Alvar, han
harde jo Sæsonen far spillet ofdise Wallbarns Rolle i Herrewatand
med Kæd, denne Rolle i fjænt pro Danmark farlangt keen en flot
Fækkere, det var han i Berisdelo of. Steine Interesse harde det
so Fri Harbae maatte mede sig og far bayen Tid, hender Rolle
som Rosette blev debutet med en ung Dancende Fæll Ellen
Braunstein, hui var of sjøllendisk fæll glædende væm, men
en hui Kæhed i sin Beryebler, hui var blevet bemærket
med tidlige Hyligheder, navnlig naar keen danske og yppelike
Dance hui erotiske Hæderig og klødt hende udmærket.

Hui fik Rollen som Debut, den gamle Danneiser Fæll Johanne
Peterson erstudeste Rollen med hende. Det blev en meget smukt
Prestation, det minde, der navnlig giw Udtryk far stark Hæketen
med den danske Merindeitmand, gjæde keen udmærket,
Fandagsem i 2den Akt dansede keen med sjøllendisk Gld
men keen mangede, hvad ri i Balletspræget kaldte "Ballon
Dyblødet Balletten kritisk hende som fæll.

Fæll Ellen Braunstein debutede i Aften i fjænt pro Danmark
pro en of Balletten historiske Dye, 50 aar den efter Fæll Fæll

Paves Debut (6-5-1849) De Dagen om andre 50 Aar fremdeles
som historisk med Fik Brauersteins høitidelig optognet.

Da den unge Dame er saa uensadentlig nydelig og indtøgende, har man
utvivelstomt ønske det og of et godt Hæst ender hender unge Aar
at hvide sig i saa pragtfulde Forhaalinger

Med et Stog Niemodanna - som Fik Pice - blev Fik Brauerstein
d. j. ikke. Men dansede i Aften firkant og koret og yngre Alies
(Chimborac Ballet) (Blodet var taget fejl af Navnet) sydlandsk
Maketteri med nyen Jode. Men hun er dog endnu hvidt Pige, end
inde i sin Kunst, det ikke ualøst i teknisk Henseende.

Allejens kan man gratis se Balletten til, at en ny unge Dame
er kommet frem af de Maanedes Række. Der Ballet er saa
blond. Der er tydelig Møde færdi mærkbare - navnlig
hvis Temperamentet følger Færdi.

Det er ganske rigtigt at Blodet skinner, at hun ikke er ualøst i tek-
nisk Henseende, thi den unge Dame, som primaet kam
meget hjemme hos mig og som jeg ofte havde lange samtaler
med angaaende hendes Kunst, var lidt for mancharken med
sit Arbejde p. skolen, hvilket jeg ofte advarede hende
imod, men mærke denne Delest vil angaa hende til
mere energisk Arbejde.

Den 11 December meldte jeg mig atter til Gjensyn, men Færdi
var ikke rask, det var med en hvidt Angst, jeg dansede
minn stor Partii og naar jeg var færdig var jeg glad maas det var
gaaet godt.

Bellmann eller Kalkdansen p. Tronolind, der ikke var opført siden 1881-
82 kom frem i ny Forbedring, Bellmann udførte mig af Hans Beck
og Ulla Vinblad og Fru Guldbranden, her saandede de Tidligere frem-
stillede af disse klassiske Tjener nemlig Vald Pice, Fru Stelmann
Lades Kalle som Margarete Alenly hende nu Valdemar Pice gaaet
kan saandede hellesteds til hvad man tidligere hende selv, det var
ikke saa frodigt Kamik som i Tidligere Dage. Jeg spillede Skinnem
en, ønske senderendst Kalle, men færdig var en god samlet Arbe-
de komme til at vakte godt i Anseelse. Af andre Balletter opførte
Kamunatareit, Kijgers p. Anger, La Ventana, Amas, og Kalkdansen hende
og Skendinavik Hænder. Balletten hende høft en god Løse vi havde
selvstændig optogtet 72 Gange.

Af Indtænt for Balletten var et Justar Uhlensoff i September
Maaned havde Ulov for et rejse til Dresden, hvor færdi var tillendit
hans engagement, hangar sig navnlig Alies og at mere udtaltes med
sin Stille Kijgers, han kom ogsaa deend og optogtet nye
Gang, men her uendelig ikke sbaret til Forventningene, thi han
blev ikke angjort, men maatte atter rejse hjem til de færdig
Thodgyden og mente p. at hende Stille, med hiden maatte
blive hvidt. De unge Hænder havde ikke den Paalidslyk
som vi alle havde vent i Besiddelse af men mente straks at
komme til at gaa en færdig Stille, men saaledes statet hende en
Danser som Hans Beck og i al Bekendthed mig selv, maatte de
unge gaa Tid til vi trak os tilbage. Et andet Blygt ude ude et
Fru Guldbranden og hende Alenly ude rejse til Anseelse, men det var

hjem at flygte. For mit hustru kom fandt den Regeringsråd Steen at Ministeriet havde bevilget min Ansøgning om Stipendium og lod mig med 400 Rb., hvilket jeg naturligvis var himmelkuget over. Ministeriets Skæbne lod amtrent seledes.

Til Høi Dames Christian Christianen med det kære Brev.
 Herved meddeles Dem till behøvelig Underretning at Ministeriet for Høi og Underretning, som end har bevilget Dem Ansøgning om Understøttelse til en Rejs i Udlændet med den Sum 400 Rb. som De kan høre i Statskassen.

xx Po. Sid. 218.

Holtenbuen i April 1899.

Den 8 April var det var menigsaadig Hans og Valdemar Georg Brodersens 80 aarig Fødselsdag. Markhusene var alle der, den ene efter den anden, der maatte for at lykønske ham sammen mig var Fru og Frøken som den sidste af hans tidligere Elever og mist. Høi og Underretning for den 8 April af hans Hustru Sygdom, og hans gift Datter sunde Sygdom skulde fyres i Stedet var hans trykkelig Hjern for Christenlig fjerst og Fremmede blandt andre Høi og Underretning Roven i fuld Gala med Elefantordenen. De blev overordentlig venligt modtaget og var glad ved at jeg havde haaret deinde. Balletkomponeret om det den profetiske Blomsterdecadence, den gamle afbrudte fins Hand havde en smuk Dag, men to Dage efter kom Budskabet om hans trofaste Hustru Død, den 8 April Fødselsdag var gysende men meget

bedrøvet og kort efter ejede hans gift Datter med Døden, det var et tungt Slag for den gamle Hand den i mange mange, der havde levet sammen i et lykkelig Ægteskab. Nogen Tid efter Fødselsdagen modtog Hans Beck som Balletten Overmand Jørgensen Brev fra Georg Brodersen som blev ynkende i Fødselen.

Min kære unge Ven!

Jeg har nu set saa meget af den for mig saa hellige Tid, at jeg først i dag kan bringe Dem og alle mine Venner med Balletten, som som min Hustru og mig den 8 April, en inderlig dybtfaet Tak, Dagen skulde var jaet stille af saa Freund og min Datter Høi og Underretning Sygdom, men mine Venner vilde det anderledes, men 80 aarig Fødselsdag blev en storartet Fæst den gav mig Haab om endnu et leve mange lykkelig Dage med min kære Hustru — Den store Sang kom og jeg var som Svend med sine egne ellene og var alle der bidrag til at give min elskede Hustru og mig en lykkelig og tilfreds Dag som min Hustru og jeg var Venner om stadig at glemme. Bring derfor — desam her jeg Dem Hans Beck, alle som bidrag til at fæstke den 8 April min inderlige Tak.

Med venlig Høi til Dem, Deres Hustru forbliver jeg Dees hengivne gamle kam og Ven

Georg Brodersen.

Christenhus 18-V-99.

At dengamle Hødermand blev antast i Blodene er en Selvfølg
 Professor Otto Bachmann skrev i Dagbladet Danavog følgende:

Naar Hammond Broderen i D. J. fyraer de fire, vil
 han itvivelsomt faa at markke hvar falketjanset og almenyndet
 han er. Støjt efter Støjt har han lovt, hvordan Densengvar, og
 indlenfor Balletens smavere Bemærker er der ingen Mening,
 faerker en, i hvilket Tak den gamle Hjerte sloer. Georg
 Broderen var en af Baumanns Markemænd, en af de Støtte-
 piller den store Mester vilde at støffe sig. Den ene blev en
 itamarkebet Kunstner, den anden en postbely Ulydsmand,
 men Hayes end var over dem alle. Baumanns fænted Kjøbenhavn
 Kunst med en Stab af Lærere. Og selv da Feltheneren døde, gik
 Hødermanden ikke hen og støjed om Høsten som Alexander den
 store Efterfølger. De havde alle som en kun den samme
 Tanke; at fjerne Mesterens Værk fra Glenset og Tilintetjænde
 Derfor blamete ogsaa den danske Ballet den D. J. i D. J. Det var
 ingen Mincendelse auser en yngre Afløser. Men tyndt kan
 det ene, med faunde Krofter at loze Skæden til, for at
 Balleten kunde faerette i Baumanns Spor.

Georg Broderen skae i D. J. først og fremmest have Tak for
 den Hjerterid huarned han har omfattet sin hvars Densgen-
 mig og for den Træker, han har itændt med de store Traditioner
 Baumanns tog ikke sig af ham, da han i hans Haand lozede det
 Stynde Scepter under sine Kyster. Der har vel nu i over halvhundred

Aar ikke vort en lille Ballettje eller en tynd Balletdæg,
 uden hin eller han i "Hammond", har mit, de havde
 en faerlig Ven og Berhytter. Baumanns skrive i sine
 Bendinger ogsaa, at selv om Broderen kun som itændt
 Kunstner har indtaget en betydelig Plads, har hans Værd
 ved som hvar vort desmere betydningfuld. For hans Skole-
 hvor det videre er indgaaet den store Del af det yngre
 Balletpersonale, og den Indsig, dygtighed, der lod ham hule
 Undermig, og forening med hvar Humanitet og faerlig Denke,
 kan ikke andet end have den bedste Indflydelse paa de
 Bævnens tekenete Udværelse og paa den hule sodelig Væren.
 Og dette Udværelse vil blieme fra Mesteren stillet paa
 "Det er mig en sørgen Tilfredsstillende har denne min
 Disciple og hvar Ven at gjentjende en Støtte, der i saa
 mange Aar har liget og endnu oplum mig for det odde og
 støjene i Kunstens".

Georg Broderen der altraa er født den 8 April 1819. her i Holen
 havn, kom allerede i 1839 i det nye Theaters Elemtale og blev
 ny Danser i 1842 fra 1847 tillig Lærere Balletskolen. Han
 styrede Balletten i 1855-56. da Baumann var i Wien
 Allende 1871 trak han sig tillig fra Scenen og nogle Aar efter
 tog han hule Afløser med Balletten og Pædagogikken, med
 hvilket sidst han havde vort hvar i ikke mindre end 36
 Aar.
 Men Hammond Broderen stop aldrig sine Forbindelser med

de gamle Amsteden. Han er fundelen en rikkig Mand paa Kongens
Kjæder, hode til Løgn og til Kællig. Han vilde ieng Spise desam
her ham til Dem og Væge. Spændig og aands livlig forees den
farjensfulde Heerens Veteran imellem os. En lykkelig
Alldenam er ham giort. Han kan se tillig paa et langt uidsomt
Liv. Utallig skyld er ham rok. Alle hoder og ham.

O B.

Jeg har selv tidlig antalt min gamle elskelig hoder og jeg vilde ønske, at
desam jeg en gang skulde bliu hoder for Balletten Væge, at jeg da maatte
jaa bare til et stogt denne hoder Mand paa.

I den for Opnaen havde der hoder mig en Skisjensjeler med Teatels
Lidelse; det var nemlig Opnaen Mandal Bøin, du jau dit Mistroj hoder,
han var ligesam sin fader af døde M. V. Bøin og et meget heftig Temperament
og trængt stork og Vilhelm Høder, hoder Sjøens paa Teatertimmelen
bler mere og mere fanklæde, daldede Mandal Bøin; han havde tjent
Teatels i many år med trofast Flid, saa det var jo svært for ham
at se sig mere og mere bliu trængt tillig, og det fandt han sig ikke
i med No, han søgte hoder af Jællik Chipen, som tilvilde bliu hoder
of hoder idelig Høder og maatte at modtogs hoder, nu jik Mandal
Bøin til Ministeren og luktigode sig og vilde reformere hele Teatels
han idtalt et Professor M. Hansen vandt udmulig, for dannede
Mennesker at arlejde sammen med, da han jo sam oftets var
beruget, han hoder absolut fjernes og en anden Mand indtog

hoder Stilling. Ministeren havde svart: „Ja, men hoder skal man tog,
den Mand for. Jeg havde dine Udtalelser jaa Mandal Bøin selv, jeg havde
nemlig many Samtaler med ham, men i en Aftener trof sammen
i Parkellet og alle resultene de i Teatels slette hoder. Emangt og
myet havde han Ret, men det kan nu en Gang ikke stogt et
vilde ager Refaematar og selv jaa til Ministeren, det affaldt den
opaa at han fik sin Afsted uden Pension.

I Rigsdagen debateredes stogt Teatels Anlyjende, med hanningfand, de
kanget, Uansinnelene, og Teatels Mangal paa Stykkene, Teatels hoder
jo beruget paa de endelene og de gamle Stykker, nu forhandlede i
Rigsdagen at noar det tog Teatels ikke hoder affaldt et Stykke i 1800
saa var det frit, hoder spilles paa Privattheatene.

Saaen hoder svært meget fattig paa Reputaer, men tods det
hoder der svært idraopt 67 Gang, og det var de gamle Stykker der
hoder samlet hoder Høder, det hel var stogt saa jentalt at de
saa ind sam det var sin Opnaenig var. Og nu Teatels Heerens, med det
Reputaer slappedes Interuen, det hoder nu hoder i Feerjensjens
og marent var Skerjillene der var saa Feerjensjens, de var revere
aner at Balletten hoder anuort saa myet. En Samtale der bliu
faldt imellem Olaf Pæren, Mantjein og Johanne Fæderhøderen jien et stogt
de Bøin paa Rejtjehoder of min Ord. Samtalen derjode sig an at
et hoder Skerjens, der skudat jaa sammen med et anuort Stykke,
Johanne Fæderhøderen mente at det pensene hoder jaa sammen med
en Ballet, han talte ganske natelig Balletten Løgn du hoder Høder jo var med
Balletten, hoder bliu Olaf Pæren og Mantjein revere, stogt Olaf Høder

og se nu ved Balletten, de rakkede Balletten ved i de høftigste Udstyck
 og kaldte os de Pungvirkte Feestlige, blandt andet i detsale de gaa
 at det, at Balletten var nu i "Chunhøj", betydet de som at
 Balletten maatte en Alminde, da det slet ikke var ni' dundig at
 den endog de dans blev udført af Solodansere, men at Waldich
 (en fra Huset stannende middelmodig Skuespiller) kendt udførte Henriette
 Lijnes gæst som Price og Beck, og det erklærede Olaf, at hvis
 Emil (Paisen) havde været sarte nok og havde set "Chunhøj",
 seere, skulde han nok have set igjennem at de feulertig
 af Balletten var blevet støjne. Sæden var altso Pansen i
 Theaters Tempel. Og Gud hjælp det sig godt, hvis de ikke i
 denne Reputation faldt Pansen havde haft den, soo kendt Pansen
 saemand gjen have luktet. Med Disciplinens omfan de Dues
 kunde man det ikke lære, et lille Trok af Olaf er ud karakter
 stærk. Noe skæmmen pro "den politiske Wandtalen", hvori Olaf spillede
 sin gamle Rolle som Wandtalenstungen, som Professor Hamen ved i
 Parkettet var et lille Bord hvor paa det stod en elektrisk Kæmpe
 til Brug for Semsindskuldsien naar han ankomme Pansen
 og han nogle Natter at gæve udsættende Arrangementet, den
 var keen tonet naar disse Natter skæve madskæmmen. Professor
 sat allso ved Bordet og havde ikke Brug for Kæmpen, men nu
 Kammer Chefotjeneren ved i Parkettet med et Brev til Professor
 pro Scenen gaa Olaf og spille sin Rolle sam han ja kan det
 til andet, for et lase Brevet tander Professor naturligen Kæmpen
 fjælliphelig gaa Olaf ud af Hallen og gaa ned til Kæmpeskem

og saaler i en arig Tone: "Slet det hys deude, det gæve mig
 jeg kan ikke ikke pæve naar det er tonet." Professor stækket hys
 gaa med det sidste Brev bort fra Parkettet uden at møde et Ord.
 "Hvad det var en Mand med Ben i Nosen, havde han ladt Olaf Pansen
 om at pæve sig selv og imodst Professor gien ham en Klæd, "Hvad
 hem Falleren havde man ikke lændt det. Et andet Exempel sæn
 hellerikke skæve fæmmen skævede hængt Indstændig var Fæjenes.
 No den fælle Pansen pro Skuespillet "Fris" maatte Skuespiller Fied
 kvanden uden sit Halle koste, han havde nemlig bort sin Halle, dette
 fandt Fri De Nielsen ihammenatig at han vunde at kendt sin
 Rolle for de andre. Sæden var Tonen altso nu. —

Fæmmen jeg stættet Pansen er endin nogle smaa Ting de maatte
 for det fælle gæve "Chunhøj", i den Scenen sin 350 Opførelse og Udsættelse
 "Nij sin 250 Opførelse. Den 1ste September fæjve var elektrisk Jordenale
 fævatten Emil Malle set 25aarig Fællidæmmen, han "Hansen var smukt
 pyntet og et Utal af Jæve og Blæmter sente den progtig Mand om
 hvem jeg tror at kende sig at han vist enen Uvænne havde ved Pansen
 et gammelt antikt Taffelstue blev som Jæve fra Pansenet oveskik
 om af selveste Chr d IV (Montjui) Christoff Walkensaff (Fændaff)
 Uvænne. (Chr Fængely) Scenen selvendt nemlig den stæller med
 "Chunhøj" — Straks i September Maaned hadde de Høftig "Hans
 Professor P. Hamen, Emil og Olaf Pansen, med Dæmmeløgsmændene Hæmmen
 tegn — Medens det Kæmpelig Pansen spille i et Dæmmen
 blev der paa Privatdæmmen spille udsættende Hæmmen
 mauntig pro Hømmen og Fællidæmmen, Pansenet paa disse to

Teater var for en stor Del unge Mennekken der var uopaaet
 for det kongelig Teater dramatiske Klenkale, men som gik
 ned blev Maasnet, Systemet aars hos os var jo at halve
 alle unge og dygtige Folk sunde, keim behalder Middelmee
 degheden, det skulde de fælte Kieimene make sigs ja
 da dine unge Keimede bliu fælg, Konventionen for dem
 for ammalde nogle enkelte Faustillinger for Dogaer og
 Faldteatret der var of stor Kieimend Interesse. Blandt andt
 saa jeg for Dogaerteatret. Johannes den Døber, der spillede
 en ung Skuepille Nicolai Niemanden, Herodes, stor
 Rolle en saa ypperlig Karakterportretting kongelig aldrig
 for set nogen Skuepille uafar, alle denne Konges stotte
 Ledemøder var sunde i hene Maake, Dogaer og uikter
 for Firkieimen saa iddelsfærdt sandt at man fællig
 helt ubryggelig tilmede, ligeledes fik Skuepille, som Herodes
 Kieim og Olimia Fackaleren Datteren Solame var udmærkede
 Portrettinger, ligeledes Kieimene skieim i Faldteatret for
 mange Kieimede gode uirkelig god Kieim. Og især uirkelig
 var fælgelig med nogen Dogaer, det var med liden Fortælling
 Champagne fælgelig med i Stykket spændende Handling og
 da jeg saa det havde det gæret hene en Snes Jange, man uirkede
 ingen Sløjhed. I Danmark her Skuepille "Kieimede", der gæret zik
 for Dogaerteatret spillede fik Skuepille Handrallen, den og omfattende
 det var et uindelig ekstremt Stykke i det "Kieimede" i Stykket
 5 Akter, her en Mand of fælgelig Samfundet stelling i hene Akter.

Dine fælgelig, Mand var i udmærkede Hønde, hene hederen
 hos Alfred Møller, som Skuepille, "Omak". Den unge Kieimend
 Fauje Wicks, Olesten hos Olesten, Kieim hos Kieimend
 og uindelig Berieim hos Konventionen Kieim. Det var en meget
 Dygtig for Fælg Skuepille at adskillige dine fem fælgelig
 Kieimendekkeimene for hene, det var i højst fælgelig Kieimede
 de hene sig, men den unge Skuepille uindelig Kieim med
 nogen Dygtighed. Ligeledes saa jeg Heland Ryes, Kongens Ansigter,
 der gav den unge Kieimend Kieim (Søn of Konventionen) ligeledes til
 at hene sig sam en fælgelig Karakterportretting.

For Faldteatret spillede Bjæimene Bjæimene, "Dine Konge, hene
 spillede Handrallen, Pastor Søn of en ypperlig Skuepille
 Johannes Kieim, med en saadan Høft og Altydighed at
 man hene sig. Tæt mittede Maal, Maal med at se, hene
 hene. Hans uindelig uindelig hene, at med hene, at
 hene til Gud for sin elskede Kieim, der i hene, hene
 kongelig og hene Dygtig hene hene hene, fik hene
 ganske dygtig frem og saa hene smukke uirkelig
 Dogaer, her som Kieim at hene for. Som Kieim hene
 hene en udmærket Stille i en Delikentinde fik Skuepille
 der spillede smukke om end lidt for hene. Handlingen i
 Stykket er saa uirkelig at den ikke mere hene omtale, men
 en hene hene for Publikum saa hene at en hene Kieim
 sig hene for hene, det var hene hene Pastor Søn of hene
 i hene og hene for Kieim, som man ser hene i sin hene

huusam hendes to varre Bän, Lygepljensken stoo, de sei alle sprandt
 pro den Lyge de Ljersam er bleindet ken, y de Tanku pro am
 horten Bän Gud skules hove hit horten Bän, de hieu man med.
 et et moztj Bay, det en Larius der er skudet ned of fjaldet
 y se - den syge Mortekeas souer - hui vokter ikke of det indären.
 de Bay. Gud har hit horten Bän. - O so see horten lidt effa
 kammer end y Bänens tysser pro ham med de Død. "Mar souer."

O so see horten pro hen til sin Hustru Lij, y falden pro Vno, y med sit
 dygtj Dygn udlyde dörjot. "Mar souer." So. so god som sit
 hui hui of Bänens. O i dette fjeldet hui y ni midken
 denne Grendij star Toarene mig i Gjens. O so see horten, seene
 hui horten Lij i alle hortenens Mærkelde, tra ad sou i Beriddet
 of Bän til ud Bän et hede sin Hustru at stoo of fo sit Lyge
 dia spanning der var om alle sine horten Anjiter, de merkij
 den syge kammer i Skatdyt ud fo Lygeuudet, med vaktende
 Skidt næmmer sig sin Mand y falden i horten sken, - men dän i
 samme fjeldet var of betjende Væsenij. -

Et saadant Stykke miger det kangelj, fæstet y soadan unge dygtj
 horten som fæstet selu har indannet y som Stalen har fæst
 peng pro den horten ni Miraklet Gud pro.

X Læseren var ni afsluttet y atten skues ni pro hant, y
 y min Hustru hant vort so hedi of fo et hui lili hui ja
 er selv der var heljende i Vedlekt pro Händ of horten
 y Stændij med hui Udijf over hant, miger Dye for Læseren
 var sluttet var ni flyttet ud sammen med vort horten Bän

men de ja atten i den skues pro en stor Balletskues, mig ja ^{hien} Jaretal
 miger for Dye hantlindt Glod.

Det var den unge, horten Johan Jutellvorden de sommen med
 sin Hustru hant arangert y plentjef denne Læseren som ja ni horten
 skue antel.

(Se løse Hæfte.)

X Den 29 September indtjof Madskalet om var Drømmij hant Gud
 Teatet oflyst Fæsttellingij y spillede ikke ja den 60 October. Den
 Aften Drømmij blev fæst til horten y Beriddet Dye den indtjof den
 14-15 October var Teatet pro hant. De ja ni var hui for hant
 ja sammen med min Hustru at oflyde et lang laud Berij hui
 en god Ven y Salsaterhammen den Bän den hant hant en god
 mid Væd var fæstlyt bleut gift y hant det sigt god.
 Min Hustru y ja tog med horten ^{den 15 October} hant y da ni fæstet
 hant pro hant hant var hant med Stationen med hant

Vi kam til vogn y blev god indpakket i det med hant hant
 hant hant pro Dye y ni gik det hant ad "Bjeldet hant
 der laa i horten for Stationen. Pro Dye hant ni i lang oflyst
 se horten hant hant of da det var med i tiden ni hant
 hant y det var pro den tid Beriddet hant Gud sammen
 vort Tanker pro den fjent horten horten star hant hant
 hant ni fæstet Gud y hant ni so mang horten horten
 ni var hant. I midtend hant ni horten hant den
 unge elskende, hant hant hant hant of pro det hant hant

En god Landdag Middag blev der seenuet for os ; efter den en dampende
 "Kop Kaffe i Stuen, min Ven kom siden og fik mig gerne Minder for
 min Sædvanhed, og derpaa var vi ude i de Gaardens Besøgt, og meget mere
 Min Ven var i Aars hals blest Løjtnantsfarmant, Men var en enteligt
 Bonar, og nu da hans Kind & Skin er den Bankdirektor for Frederiksberg Herk
 Djenjeh alle henty, og inden vi vider et Det af os var atten kammet
 til Dags, og ude i de Gaarden farmant sidde to et kammet hjem til
 Mandstaden.

et

Det af Ministeriet mig tilstaae Stejnedein moatte jeg paa Grund af
 den Gældsansættelse Tælle, sig om et Aars Værdi, hvilket Mini-
 striet meget elskende endrømmede mig

En Skinnens modtog jeg endni fra Ministeriet, det var et Ministeriet
 til behøvet Uansættelse; lad mig vide et mit Løj var fellet
 forhjet saa jeg nu have 2999 1/2 om Aaret.